

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອັດເວນຕິສວັນທິເຈັດແຫ່ງເມືອງລາໂອດິເຊຍ - ຕອນທີ ແປດ

Jeff Pippenger

2025-12-09

ເລກແປດ

ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄຳສອນ? ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ຍຳນົມແລ້ວ
ແລະຖືກແຍກອອກຈາກອົກ.

ເພາະວ່າ ຕ້ອງເປັນຄຳສັ່ງສອນຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງສອນ, ຄຳສັ່ງສອນຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງສອນ;
ແນວໜຶ່ງຊ້ອນເທິງອົກແນວໜຶ່ງ, ແນວໜຶ່ງຊ້ອນເທິງອົກແນວໜຶ່ງ; ທີນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ
ທີນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ: ເພາະວ່າ ພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນັດ້ອຍຮົມປາກທຶກະຕຸກກະຕັກ ແລະ ດ້ວຍລົມອື່ນ.
ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນການພັກສະຫງົບ ທີ່ຊຶ່ງພວກເຈົ້າອາດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເມື່ອໄດ້ພັກ; ແລະ
ນີ້ແມ່ນຄວາມຊົນບານພົນຄົນ: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.

ແຕ່ພຣະວາຈາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປັນແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ ຂັບນັດຕໍ່ຂັບນັດ,
ຂັບນັດຕໍ່ຂັບນັດ; ບັນທັດຕໍ່ບັນທັດ, ບັນທັດຕໍ່ບັນທັດ; ທີນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ທີນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ;
ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະໄປ ແລະ ຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະ ຖືກທຳລາຍ, ແລະ ຖືກດັກຈັບ, ແລະ ຖືກຈັບໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຄົນເຍາະເຍີ້ຍ
ຜູ້ປົກຄອງຊົນຊາດນັດ້ອຍຮົມໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເພາະພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ພວກເຮົາໄດ້ທຳພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ ແລະມີຂໍ້ຕົກລົງກັບແດນມໍລະນາ;
ເມື່ອໄພພິບັດອັນຖ້ວມລົ້ນຜ່ານມາ ມັນຈະບໍ່ມາຮອດພວກເຮົາ;
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ຄຳມຸສາເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຮົາ ແລະໄດ້ຊ່ອນຕົນຢູ່ໃຕ້ຄວາມເທັດ.” ເພາະສະນັ້ນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງຫົນກອນໜຶ່ງໄວ້ໃນສະໄໝເປັນຮາກຖານ
ເປັນຫົນທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ເປັນຫົນມຸມອັນລຳຄ່າ ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ; ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອ
ຈະບໍ່ຮັບເຮັ່ງ. ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທຳເປັນເສັ້ນວັດ ແລະຄວາມຊອບທຳເປັນລູກດັງ;
ແລະລູກເຫຼົ່ານີ້ຈະກວາດລ້າງບ່ອນລີ້ໄພແຫ່ງຄຳມຸສາໃຫ້ໝົດໄປ ແລະນ້ຳຈະຖ້ວມບ່ອນຊ່ອນຕົວ.
ພັນທະສັນຍາຂອງພວກທ່ານກັບຄວາມຕາຍຈະຖືກລົບລ້າງ
ແລະຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກທ່ານກັບແດນມໍລະນາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃດ; ເມື່ອໄພພິບັດອັນຖ້ວມລົ້ນຜ່ານມາ
ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຖືກມັນຢຽບຢຳລົງ.” ເອຊາຍາ 28:9-18

ບັນດາຜູ້ຊາຍຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍທີ່ປົກຄອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຄືບັນດາຜູ້ນຳແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day
Adventist ສາຍລາໂອດິເຊຍ, ຜູ້ທີ່ໃນບາງຂັ້ນອັນໜ້ານັ້ນ ເອຊາຍາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ຄົນຂີ້ມົງຂອງເອຟຣາອິມ”
ແລະ “ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ.” ໃນວັນເພນເຕຄອດ
ເປີເຕໄດ້ຕອບໂຕ້ຜູ້ທີ່ກຳລັງອ້າງວ່າຂ່າວສານນັ້ນກຳລັງຖືກປະກາດໂດຍຄົນຂີ້ມົງ. ຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍນັ້ນ
ກ່ຽວກັບຂ່າວສານຂອງຜົນປາຍທີ່ເທົ່າຈົງ ແລະຂ່າວສານຜົນປາຍທີ່ບໍ່ອມ.
ຂ່າວສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ່ອມກ່ອຍໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກຢູ່ສະເໝີ,
ແລະທັງສອງຈຳພວກນັ້ນຕ່າງກັນດ້ານເຫຼືອຂະໜານ. ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ຫຼືເຫຼືອຂະໜານທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ຄືສິ່ງທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກປາກຂອງບັນດາຜູ້ນຳສັດຊື່ໃນພຣະທຳໂຢເອນ.

ພວກຂີ້ເມົາເອີຍ, ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນແລະຮ້ອງໄຫ້; ແລະຈົ່ງຄຳຄວນ, ພວກທີ່ມີເຫຼືອອະງຸ່ນທັງຫຼາຍເອີຍ, ເນື່ອງດ້ວຍນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່; ເພາະວ່າມັນຖືກຕັດອອກໄປຈາກບາກຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ. ໂຢເອນ 1:5.

ໃນໂຢເອນ ບົດ 1 ບັນດາຊາວສວນອະງຸ່ນຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ ຖືກກ່າວໂທດ ແລະ ຖືກພິພາກສາ ໃນຄວາມເກືອງພັນກັບການທີ່ "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່" ຖືກ "ຕັດຂາດ" ອອກຈາກບາກຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດຂາດ ຫຼື ຊົງຢືນຍົງການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຜົນປາຍລະດູ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນນິຕິໂດຍ "ເຄື່ອງບູຊາອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາດົມ" ອອກຈາກບັນດາຊາວສວນຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີນິເມົາ.

ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເປັນອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເປັນນ້ຳຖືກຕັດຂາດໄປຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະເຢໂຫວາ; ພວກປະໂລຫິດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢໂຫວາ ກໍໂສກເສົ້າ. ທົ່ງນາຖືກທຳລາຍ, ແຜ່ນດິນກໍຄຳຄວນ; ເພາະວ່າເຂົາຖືກທຳລາຍເສຍ, ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ແຫ້ງໄປ, ນ້ຳມັນກໍຫົດຫາຍ. ພວກຊາວນາເອີຍ ຈົ່ງລະອາຍເຖິດ; ພວກຜູ້ດູແລສວນອະງຸ່ນເອີຍ ຈົ່ງຮ້ອງຄວນຄາງ ເນື່ອງດ້ວຍເຂົ້າສາວີ ແລະ ເຂົ້າບາເລ; ເພາະການເກັບກ່ຽວໃນທົ່ງນາໄດ້ພົນາດໄປແລ້ວ. ເຄືອອະງຸ່ນແຫ້ງໄປ ແລະ ຕົ້ນໝາກເດືອກຫ່ຽວແຫ້ງ; ຕົ້ນທົບທົມ, ຕົ້ນຕານ ແລະ ຕົ້ນແອັບເປີນ, ແທ້ຈິງແມ່ນຕົ້ນໄມ້ທັງປວງໃນທົ່ງນາກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປ; ເພາະຄວາມຊຸ້ນຊຸ້ມໄດ້ຫ່ຽວແຫ້ງໄປຈາກບັນດາບຸດຫຼານມະນຸດ. ພວກປະໂລຫິດເອີຍ ຈົ່ງຄາດແອວ ແລະ ຄຳຄວນ; ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ແຜ່ນບູຊາເອີຍ ຈົ່ງຮ້ອງຄວນຄາງ; ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະຂອງຂ້ອຍເອີຍ ຈົ່ງມາ ແລະ ນອນຄົນທັງຄົນໃນຜ້າກະສອບ; ເພາະເຄື່ອງບູຊາທີ່ເປັນອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເປັນນ້ຳ ຖືກຫ້າມໄວ້ຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງຊຳລະຕົງການອົດອາຫານ, ຈົ່ງຮ້ອງເອີນການອຸມຸນມສັກສິດ, ຈົ່ງຮວບຮວມພວກຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຊາວແຜ່ນດິນທັງປວງເຂົ້າໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະເຢໂຫວາພຣະຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຢໂຫວາວ່າ, ອະນິຈາແກ່ວັນນັ້ນ! ເພາະວັນແຫ່ງພຣະເຢໂຫວາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະມາແໜ້ນຢ່າງການທຳລາຍຈາກອົງຜູ້ຊົງລົດທານເຢາບ. ອາຫານບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດຂາດໄປຕໍ່ໜ້າຕາພວກເຮົາດອກຫລີ? ແມ່ນແລ້ວ, ຄວາມຍືນດີ ແລະ ຄວາມຊຸ້ນຊຸ້ມກໍຖືກຕັດຂາດໄປຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະຂອງພວກເຮົາ. ໂຢເອນ 1:9-16.

ເມື່ອ "ຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອົມ" ຂອງອົດສະຢາ "ຕົນຂຶ້ນ" ໃນໂຢເອນ, ສະພາບການທີ່ພວກເຂົາຕົນຂຶ້ນມາພົບຄົ ຂ້າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ—ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍ "ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່." ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກຫ້າມໄວ້ຈາກປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຖືກຊົງເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ. "ເຂົ້າ" ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ເປັນຄຳທົ່ວໄປສຳລັບທັນຍະພຶດ, ແລະ ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຄື ຂົ້ນບັງແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ມັນໄດ້ຖືກ "ທຳລາຍເສຍ."

"ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່" ແມ່ນຂ້າວສານຄວາມຈິງປະຈຸບັນທີ່ມາເຖິງໃນວັນທີ 9/11. "ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່ໄດ້ແຫ້ງໄປ" ແລະ "ຖືກຕັດຂາດ" ເພາະວ່າ "ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່" ນັ້ນຈະຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍຜູ້ທີ່ກຳລັງຫັນກັບໄປຫາບັນດາ "ທາງເດີມ" ຂອງເຢເຣມີຍາ, ເພາະວ່າຂ້າວສານ "ໃໝ່" ນັ້ນຍ່ອມສອດຄ້ອງກັນຢູ່ສະເໝີກັບຂ້າວສານ "ເກົ່າ". ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ "ແຫ້ງໄປ" ໃນພາສາເຮັບເຮົາໝາຍເຖິງ "ການຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ".

ບັນດາຜູ້ທີ່ "ລະອາຍ" ແມ່ນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງໃນພຣະຄຳໂຢເອນ ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ. ພວກຄົນເມົາແຫ່ງເອຟຣາອົມລະອາຍຕໍ່ຂ້າວສານຜົນປາຍລະດູອັນບອມແບງຂອງຕົນ ຊຶ່ງມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ຂ້າວສານ 'ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ'. ສາມສັນຍາລັກຄືເຂົ້າ, ເຫລົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ ແລະ ນ້ຳມັນ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ້າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ຜົນປາຍລະດູຍັງຖືກສະແດງໄວ້ເປັນການຫຼັງເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສຳນຶກຜິດເຖິງບາບ, ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ໃນລຳດັບນັ້ນໂດຍແທ້.

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສຳນຶກຜິດເຖິງບາບ, ແລະຖືກສະແດງໂດຍ "ເຂົ້າ." ການມີຢູ່ຂອງ "ເຫຼືອຂະໂງ່ນໃໝ່" ບົ່ງຊີເຖິງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຜູ້ຊົງຖືກສະແດງໂດຍ "ຜົນ" ແລະຍັງໂດຍ "ເຫຼືອຂະໂງ່ນ" ອີກດ້ວຍ, ເພາະທັງ "ຜົນ" ແລະ "ເຫຼືອຂະໂງ່ນ" ສາມາດພົບໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍວ່າເປັນຂ່າວສານ ຫຼືຄຳສອນ.

ແຕ່ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານ; ການທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່ານ: ເພາະຖ້າເຮົາໄປ, ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະບໍ່ມາຫາພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປ, ເຮົາຈະສົ່ງພຣະອົງມາຫາພວກທ່ານ. ແລະເມື່ອພຣະອົງມາແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງຊີ້ໃຫ້ໃຈກະຕັນເຖິງຄວາມຜິດບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ, ແລະເຖິງການພິພາກສາ: ເຖິງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ; ເຖິງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ, ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບໍດີຂອງເຮົາ, ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ເຖິງການພິພາກສານັ້ນ, ເພາະເຈົ້ານາຍແຫ່ງໂລກນີ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ. ເຮົາຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ບໍ່ດົນພ້ອມກັນຍັງຮັບໄວ້ໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງ, ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ສະເດັດມາແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນຄວາມຈິງທັງສິ້ນ: ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວໂດຍພຣະອົງເອງ; ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນ, ພຣະອົງກໍຈະກ່າວສົ່ງນັ້ນ: ແລະພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງສິ່ງທີ່ຈະມາໃນພາຍຫຼັງແກ່ພວກທ່ານ. ໂຢເອນ 16:7-13.

"ເຂົ້າ" ຂອງໂຢເອນແມ່ນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງນຳມາຊົງການສຳນຶກໃນ "ບາບ." "ຄວາມຊອບທຳ" ຖືກສະແດງອອກໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊື່ອມປະສານຄວາມເປັນມະນຸດຂອງຕົນເຂົ້າກັບຄວາມເປັນພຣະລັກສະນະຜ່ານຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງປະຈຸບັນ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ເຫຼືອຂະໂງ່ນ" "ໃໝ່" (ຄວາມຈິງປະຈຸບັນ) (ຂ່າວສານ). "ນ້ຳມັນ" ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງ "ການພິພາກສາ," ເພາະວ່າ "ການພິພາກສາ" ຕັ້ງຢູ່ເທິງວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກພິພາກສານັ້ນມີ "ນ້ຳມັນ" ຫຼືບໍ່. ເຂົ້າ, ເຫຼືອຂະໂງ່ນໃໝ່ ແລະ ນ້ຳມັນ ຂອງໂຢເອນ ຄືການສຳນຶກໃນບາບ, ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການພິພາກສາ. ອົງປະກອບທັງໝົດຂອງພະລາຊະກິດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນຄວາມສຳພັນກັບການຫຼົ່ງເຫລົ່ງຂອງຜົນປາຍ ປະກອບຂຶ້ນເປັນຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຈະທົດສອບອັດຕະໂນດີລາວໂອດີເຊຍ ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ9/11 ເມື່ອໂຢເອນບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາ "ຕົ້ນຂຶ້ນ!"

ສັນຍາລັກສາມປະການຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ສອດຄ່ອງກັນກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີ14, ແລະ "ພວກຊາວນາ" ຈະຕ້ອງ "ອັບອາຍ" ແລະ "ພວກຜູ້ດູແລສວນອະໂງ່ນ" ຈະຕ້ອງ "ຄຳຄວນ." ໃນພຣະທຳໂຢເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຕ້ອງອັບອາຍ.

ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຢູ່ຫ່າມກາງອົດສະຣາເອນ ແລະວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກ; ແລະປະຊາຊົນຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍອີກຈັກເທືອ. ໂຢເອນ 2:27.

ພວກຜູ້ເຮັດນາ ແລະ ພວກຜູ້ເບັງແຍງສວນອະໂງ່ນລະອາຍ ແລະ ຮ້ອງຄຳຄວນ ເພາະຂ່າວສານເລື່ອງຜົນປາຍລະດູອັນປອມທົ່ວກະເຂົ້ານຳສະເໜີນັ້ນ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະບັງເກີດຊີວິດໃນສວນອະໂງ່ນທີ່ໄດ້ມີອຸບັດໃຫ້ພວກເຂົາດູແລ. ອັດຕະໂນດີຮູ້ຈັກສາດສະດາຍິງຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດປະສົບການແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ແຕ່ຜົນຂອງທົນນາທັງຫຼາຍກໍແຫ້ງຫຼົງໄປ. ພວກເຂົາລະອາຍ ແລະ ຮ້ອງໃຫ້ເປັນພິເສດ "ເພາະເຂົ້າສາລີ ແລະ ເພາະເຂົ້າບາເລ." ຂອງຖວາຍຜົນທຳອິດແຫ່ງ "ເຂົ້າບາເລ" ໃນວັນແຫ່ງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ເລີ່ມລະດູການເພີ່ນຕາກອດ ຊົງໄດ້ສືບສຸດລົງໃນວັນເພີ່ນຕາກອດ ດ້ວຍຂອງຖວາຍຜົນທຳອິດແຫ່ງ "ເຂົ້າສາລີ" ຂອງວັນເພີ່ນຕາກອດ. ພວກຄົນເມົາແຫ່ງເອຟຣາອີມລະອາຍ

ເພາະພວກເຂົາຢູ່ຜູ້ທີ່ຜິດຂອງລະດູການເພັນເຕກອດ ຊຶ່ງຖືກທຳຊ້ຳອີກຕື້ແຕ່ 9/11
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອຝົນປາຍລະດູກຳລັງຕົກ.

“ຫຼາຍຄົນໄດ້ພາດທີ່ຈະຮັບຝົນຕົ້ນລະດູໃນຂະໜາດອັນໃຫຍ່.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຝົນປະໂຫຍດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.
ພວກເຂົາຄາດຫວັງວ່າສິ່ງທີ່ຂາດຈະໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍໂດຍຝົນປາຍລະດູ,
ເມື່ອພຣະຄຸນອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຈະຖືກປະທານລົງມາ, ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະເປີດໃຈເພື່ອຮັບມັນ.
ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຜິດພາດອັນນຳຢ້ານກົວ.
ພາລະກົດພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມໄວ້ໃນໃຈມະນຸດໂດຍການປະທານແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ
ຈະຕ້ອງດຳເນີນຕົວໃນຢ່າງບໍ່ຂາດຕອນ. ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງຕະໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງຕົນເອງ.
ໃຈຈະຕ້ອງຖືກເທອອອກຈາກມົນທົນທຸກປະການ
ແລະຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດເພື່ອການສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຂອງພຣະວິນຍານ.
ດ້ວຍການສາລະພາບແລະການລະຖົມບາບ, ດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະການຖວາຍຕົນເອງແດ່ພຣະເຈົ້າ,
ບັນດາສາວົກໃນຍຸກແຮກໄດ້ຕັ້ງມາພ້ອມສຳລັບການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນວັນເພັນເຕກອດ.
ວຽກງານດຽວກັນນັ້ນ, ແຕ່ໃນລະດັບທີ່ຫຼາຍກວ່າ, ຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃນເວລານີ້. ໃນເວລານັ້ນ
ຜູ້ຮ່ວມການຝ່າຍມະນຸດພຽງແຕ່ຕ້ອງທຸນຂໍພຣະພອນ
ແລະຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກະທຳໃຫ້ວຽກງານທີ່ກົງກັບຕົນສົມບູນ.
ພຣະເຈົ້ານັ້ນແຕ່ເປັນຜູ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານນັ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ວຽກງານຂອງພຣະອົງສຳເລັດ,
ຊົງເຮັດໃຫ້ມະນຸດສົມບູນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ແຕ່ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການລະເລີຍພຣະຄຸນທີ່ຝົນຕົ້ນລະດູເປັນສັນຍາລັກແທນ.
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ຕົນມີໃນຕົນ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາ
ບໍ່ກຳລັງໜ້າທຸກວັນໃນການສະແດງອອກເປັນແບບຢ່າງແຕ່ງຄຸນຄວາມດີຄຣິດສະຕຽນອັນມີຊີວິດແລະເຄື່ອນໄຫວ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບຮູ້ການສຳແດງພຣະອົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຝົນປາຍລະດູ.
ມັນອາດກຳລັງຕົກລົງເທິງໃຈທັງຫຼາຍຮອບຂ້າງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ສັງເກດເຫັນ ຫຼືຮັບມັນ.”
Testimonies to Ministers, 506, 507.

ໃນບໍລິບົດຂອງເສັ້ນແນວທີ່ຊົດສະເຕີໄອທ໌ເອີ້ນວ່າ “ລະດູເພັນເຕກອດ,” “ຝົນຕົ້ນລະດູ”
ແມ່ນການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງເປົ້າລົມໃສ່ພວກສາວົກ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກການປະຊຸມໃນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ. “ຝົນປາຍລະດູ” ໃນບໍລິບົດນີ້ແມ່ນວັນເພັນເຕກອດ.
ທີ່ອັນຟາຂອງລະດູເພັນເຕກອດ ມີແຕ່ພຽງສອງສາມຢອດທີ່ຖືກເປົ້າລົງເທິງພວກສາວົກ ແລະທີ່ໂອເມກາ
ພວກສາວົກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເປົ້າລົມໃສ່ແລ້ວ ກຳລັງເວົ້າດ້ວຍລົມແຫ່ງໄຟຕໍ່ຊາວໂລກທັງໝົດ.
ການສຳແດງອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດ.
ພຣະພາບຖ້າຍທອດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄປສູ່ມະນຸດໂດຍຜ່ານຂ່າວສານໜຶ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ແລະພຣະພາບກັບມະນຸດຊາດປະສານເປັນໜຶ່ງດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລົມ (ມະນຸດຊາດ) ແລະໄຟ
(ພຣະພາບ) ແລະຖ້າຍທອດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄປສູ່ມະນຸດໂດຍຜ່ານຂ່າວສານໜຶ່ງໃນຕອນສິ້ນສຸດ.
ເຄື່ອງຖວາຍຜົນສຸກຕົ້ນຂອງເຂົ້າບາເລໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນສອດຄ່ອງກັບການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະເຂົ້າສາລະສອງກອນໃນເຄື່ອງຖວາຍຜົນສຸກຕົ້ນໃນວັນເພັນເຕກອດ ກໍສອດຄ່ອງກັບວັນເພັນເຕກອດ.

ເຂົ້າຈີສອງກອນນັ້ນແມ່ນເຄື່ອງບູຊາພຽງຢ່າງດຽວທີ່ປະກອບມີເຊື້ອແບ້ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບ.
ເຂົ້າຈີນັ້ນຖືກອົບແລ້ວ, ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການກຳຈັດບາບອອກ, ແຕ່ຍັງຮັກສາຄວາມຈິງໄວ້ວ່າ
ເຂົ້າຈີທີ່ຖວາຍແບບແກວ່ງສອງກອນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ແມ່ນຊາຍແລະຍິງຜູ້ເຄື່ອນໄຫວຄົນບາບ

ຜູ້ໄດ້ຖືກຊາລະຈາກບາບເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນມາລາກົບດິທສາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ອາລະພາຂອງລະດູການເພນເຕກອດໄດ້ເປັນຕົວແທນເຖິງຂັ້ນປັງແຫ່ງສະຫວັນທຸກສິ່ງສອນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂອເມກຂອງລະດູການນັ້ນໄດ້ມີສາວົກຄົນດຽວກັນເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກສະແດງໂດຍສັນຍາລັກເປັນເຂົ້າຈີ່ສອງກ້ອນທຸກຄົນຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າແລະຄວາມເປັນມະນຸດ ຄືລືນໄພ ແລະ ການຍົກຂຶ້ນຂອງເຄື່ອງຖວາຍແບບແກວ່ງ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳພວກສາວົກນຳຂ່າວສານໄປສູ່ໂລກ ໄດ້ປະສານກັນເພື່ອຊີ້ບອກວ່າ ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນພຣະເຢຊູຄຣິດຢ່າງສົມບູນ, ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດຊຶ່ງເປັນຕົວແທນວ່າ ພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າທີ່ປະສານກັບຄວາມເປັນມະນຸດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ.

ການບໍ່ "ຮັບຜົນຕົ້ນລະດູ" ໃນຂະນະທີ່ຄາດຫວັງວ່າ "ສົງທຶຂາດໄປ" ຈາກ "ພອນປະໂຫຍດທັງປວງທຸກພຣະເຈົ້າ" ໄດ້ "ຈັດຕຽມໄວ້" ພ້ອມກັບ "ຜົນຕົ້ນລະດູ" "ຈະຖືກຊົດເຊີຍໂດຍຜົນປາຍລະດູ" ເປັນ "ຄວາມຜິດພາດອັນນຳຢ້ານກົວ." ຜົນຕົ້ນລະດູ ແມ່ນ "ທາງເກົ່າ" ຂອງເຢຣຸມຢາ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຊີ້ບອກວ່າເປັນທາງທີ່ຄວນດຳເນີນໃນເຫດການ 9/11. ນີ້ເປັນ "ຄວາມຜິດພາດອັນນຳຢ້ານກົວ" ແລະຍັງເປັນຄວາມຫລອກລວງອັນແຮງກ້າວກັດວ່າ ທີ່ນຳພາຜູ້ຄົນໃຫ້ຄິດວ່າພວກເຂົາມີຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງສິລາ ແຕ່ໃນທຸກໆກໍລະນີວ່າຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຊາຍ.

ເປົ້າໝາຍໄດ້ລະອາຍທຶຈະອະທິບາຍຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ ຜູ້ໃດເມົາ ແລະ ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເມົາ ໃນການເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນໃນຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍ. ບັນດາຜູ້ລະອາຍກ່ອນທັງໝົດໄດ້ກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ໂຢເອນກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງ "ຄົນເມົາຂອງເອເຟຣາອົມ" ທີ່ກຳລັງຕົ້ນຂຶ້ນ ແລະ ກຳລັງຖືກເຜີຍໜ້າກັບຫຼັກຖານອັນແຈ້ງຊັດວ່າ ສົດພິເສດໃນການເປັນຊົນຊາດຜູ້ທີ່ຈະປະກາດສຽງຮ້ອງອັນດັງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ພາຍໃຕ້ຮີດອຳນາດຂອງຜົນປາຍ ໄດ້ຖືກຖອນໄປຕະຫຼອດການແລ້ວ. ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກປະທັບຕາໃນຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍ ນັບຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ຍໄປທຸກແຫ່ງທຸກພຣະອົງສະເດັດໄປ.

ເປົ້າໝາຍໃນວັນເພນເຕກອດເປັນຕົວແທນຂອງຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ, ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ອົງຢູ່ເທິງພຣະທຳໂຢເອນ. ຊາວຢິວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ຖືຮັກສາວັນເພນເຕກອດຕະຫຼອດປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ ກຳລັງຖືກເປົ້າໝາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ວັນເພນເຕກອດຊຶ່ງວັນເພນເຕກອດທັງປວງກ່ອນໜ້າໄດ້ຊີ້ໄປເຖິງນັ້ນ ບໍ່ດົນກຳລັງສຳເລັດເປັນຈິງ. ຊາວຢິວ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອເຟຣາອົມ, ໄດ້ເມົາດ້ວຍເຫຼືອຂະໂງ່ນແຫ່ງບາບໂລນຈົນເກີນໄປ ຈົນພວກເຂົາໄດ້ກ່າວຫາເປົ້າໝາຍແລະອັກຄະສາວົກສິບເອັດວ່າເມົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານກຳລັງນຳສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍໃນບໍລິບົດຂອງພຣະທຳໂຢເອນ. ເມື່ອຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອເຟຣາອົມ "ຕົ້ນຂຶ້ນ" ໃນຂໍ້ທັກຂອງບົດທຳອິດແຫ່ງພຣະທຳໂຢເອນ, ພວກເຂົາຖືກເຜີຍໜ້າກັບຂະບວນການທົດສອບແຫ່ງຜົນປາຍ ບ່ອນທີ່ຊົນສອງຈຳພວກຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ. ໃນຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ ຈຳພວກໜຶ່ງຮັບຮູ້ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ຮັບຮູ້.

"ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຄອຍຖ້າຜົນປາຍລະດູ. ມັນກຳລັງມາເຖິງເໝືອນທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະຮັບຮູ້ ແລະ ຮັບເອົານ້ຳຄ້າງ ແລະ ຫາຜົນແຫ່ງພຣະຄຸນທີ່ຕົກລົງເໝືອນພວກເຮົາ.

ເມື່ອພວກເຮົາເກັບຮອບຮວມເສດສ່ວນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ເມື່ອພວກເຮົາຊີ້ນຳພຣະເມດຕາອັນແນ່ນອນຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຜູ້ຊົງພະຮາກໃຫ້ພວກເຮົາວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນຄຳສັນຍາທຸກປະການຈະສຳເລັດຜົນ.
'ເພາະດັ່ງແຜນດົນໂລກນຳໜ້າຂອງມັນອອກມາ, ແລະ ດັ່ງສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງເກດເຫັນໄວ້ໃນນັ້ງອາກາມຂຶ້ນ;
ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳໃຫ້ຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ການສັນລະເສີນງອກງາມຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ.' ອິດສະຍາ 61:11.
ແຜນດົນໂລກທັງໝົດຈະຕ້ອງຕັ້ງໄປດ້ວຍພຣະສິລະຂອງພຣະເຈົ້າ." The Seventh-day Adventist
Bible Commentary, volume 7, 984.

ການ "ຮັບຮູ້" ໝາຍເຖິງ "ການລະນຶກຄືນ ຫຼືການຟື້ນຄືນຄວາມຮູ້"
ເພາະວ່າຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຖືກຮັບຮູ້ໂດຍຜ່ານປະຫວັດສາດອັນສັກສິດໃນອະດີດ
ຊຶ່ງເປັນພາບປະກອບຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ. ປະຫວັດຂອງເປໂຕໃນວັນເພນເຕກອດໄດ້ຖືກຈັດວາງ
ຢູ່ພາຍໃນໂຄງສ້າງທາງປະຫວັດສາດທີ່ຍ່ອມໄດ້ສະແດງໄວ້. ສະພາບການຂອງໂຢເອນ
ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມສຳເລັດຜົນຂອງເປໂຕ
ເປັນພະຍານສອງປາກຕໍ່ປະຫວັດສາດແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນຂອງປີ 1844. ພະຍານທັງສາມນັ້ນ
(ແລະອື່ນໆ) ຄວນຖືກ "ຮັບຮູ້" ວ່າເປັນພາບປະກອບຂອງປະຫວັດສາດ, ສະພາບການ ແລະ
ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລົມຫາຍໃຈເຫັນອົພວກສາວົກຫຼັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປແລ້ວ
ແລະຈາກນັ້ນຊົງສະເດັດກັບຄືນມາ, ການນັ້ນເປັນດັ່ງ "ຫຼຸຍຢອດເລັກນ້ອຍ"
ກ່ອນການຫຼັງເທລົງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນເພນເຕກອດ. ທັງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດ
ໄດ້ມີການສຳແດງອອກແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທິຖືກຫຼັງເທລົງ.
ຫຼຸຍຢອດເລັກນ້ອຍຈາກພຣະຄຣິດໄປສູ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແມ່ນອັນພາຂອງລະດູການເພນເຕກອດ
ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍໂອເມກາ ແລະດ້ວຍການຫຼັງເທລົງແຫ່ງຂ່າວສານຈາກພວກສາວົກໄປສູ່ໂລກ.
ອັນພາຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ໂດຍການຖວາຍຜົນແຫ່ງແຮກຂອງເຂົ້າບາເລ
ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຖວາຍຜົນແຫ່ງແຮກຂອງເຂົ້າສາລີ. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຜົນປາຍລະດູໄດ້ຖືກກຳນົດໝາຍ
ໄວ້ໂດຍການທຳໃຫ້ອຳຄານໃຫຍ່ໃນນະຄອນນິວຢອກພັງທະລາຍລົງໃນວັນທີ 9/11.
ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. 9/11
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຖວາຍຜົນແຫ່ງແຮກຂອງເຂົ້າບາເລ
ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນການຖວາຍຜົນແຫ່ງແຮກຂອງເຂົ້າສາລີ.

ພວກຂີ້ເຫຼັກແຫ່ງເອຟຣາອິມຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມເປັນຈິງວ່າອານາຈັກຂອງເຂົາຈະຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ
ແລະຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ຈະເກີດຜົນອັນສົມຄວນ.
ໂຢເອນໄດ້ນຳສະເໜີການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກຂີ້ເຫຼັກ ໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເຄື່ອງບູຊາ "ອາຫານ" ແລະ "ເຄື່ອງດື່ມ"
ໄດ້ຖືກຕັດຂາດອອກໄປຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ ແລະວ່າ "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່"
ໄດ້ຖືກຕັດຂາດອອກໄປຈາກປາກຂອງເຂົາ. ຄຳວ່າ "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່" ໃນພາສາເຮັບເຮໂຢໝາຍເຖິງນ້ຳທີ່ຄືນສົດໃໝ່,
ແຕ່ "ເຫຼືອອະງຸ່ນ" ທີ່ພວກຂີ້ເຫຼັກດື່ມໃນຂໍ້ທີ່ນັ້ນແມ່ນນ້ຳທີ່ໝັກແລ້ວ.
ເຫຼືອສອງປະເພດເປັນຕົວແທນຂອງຄຳສອນ, ແລະໃນບໍລິບົດຂອງໂຢເອນ
ຄຳສອນນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ. ພວກຂີ້ເຫຼັກແຫ່ງເອຟຣາອິມໄດ້ດື່ມນ້ຳທີ່ໝັກແລ້ວ, ແລະເຂົາຖືກ
"ຕັດຂາດ" ອອກຈາກນ້ຳທີ່ຄືນສົດ "ໃໝ່". ເຫຼືອສອງປະເພດເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູສອງຢ່າງ,
ແລະພວກຂີ້ເຫຼັກຖືກ "ຕັດ" ອອກຈາກຂ່າວສານອັນບໍລິສຸດ. ຄຳພາສາເຮັບເຮໂຢເປັນວ່າ "ຕັດຂາດ"
ນັ້ນມີຮາກຖານມາຈາກປະເພນີພັນທະສັນຍາໂບຮານ ຊຶ່ງມີການຜ່າສັດອອກເປັນສ່ວນໜຶ່ງ
ແລ້ວເດີນຜ່ານລະຫວ່າງຊຸມສ່ວນນັ້ນ. ການຖືກ "ຕັດຂາດ"
ໝາຍເຖິງການຖືກປະຕິເສດວ່າເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະທຳໂຢເອນກຳລັງຊົບອກເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນກັບພວກມິນເລໄຮຕ໌ ຜູ້ຊົງເກີດຂຶ້ນອັນເປັນຜົນສົບເລື່ອງຈາກການເປີດຜະນຶກຂອງພຣະທຳດານໂອນໃນປີ 1798, ແລະສົ້ນສຸດວົງທຳຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ
ຜູ້ຊົງເກີດຂຶ້ນອັນເປັນຜົນສົບເລື່ອງຈາກການເປີດຜະນຶກຂອງພຣະທຳດານໂອນໃນປີ 1989. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊ່ວງເວລາຈາກການປະຊຸມຄຳຍ Exeter ຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈານສິບຄົນໃນມັດທາຍ 25 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ຊຶ່ງຖືກກ່າວຊຳອີກຢ່າງກົງຕາມຕົວອັກສອນໃນປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

“ອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈານສິບຄົນໃນ Matthew 25
ກໍໄດ້ສະແດງເຖິງປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວນຕິສດ໌ວໍຍ.” The Great Controversy, 393.

“ເຮົາມັກຖືກນຳໃຫ້ຫັນໄປພິຈາລະນາຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈານສິບຄົນ, ໃນນັ້ນຫ້າຄົນມີບັນຍາ ແລະ ຫ້າຄົນໂງ່. ຄຳອຸປະມານໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເພາະມັນມີການປະຍຸກຕິໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນຕາມຈົນເຖິງວາລະສົ້ນສຸດຂອງການເວລາ.” Review and Herald, August 19, 1890.

“ມີໂລກໜຶ່ງທີ່ມີອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໃນການຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມຫຼົງຜິດ, ຢູ່ໃນເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍແທ້ໆ,—ຫຼັບຢູ່, ຫຼັບຢູ່, ຜູ້ໃດແດ່ກຳລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນຈິດວິນຍານເພື່ອບຸກເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ? ສຽງໃດຈະເຂົ້າເຖິງເຂົາໄດ້? ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຖືກນຳໄປສູ່ອະນາຄົດ ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້ວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບໍ່ວ່າວມາແລ້ວ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ.’ ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການຈັດຫານນັ້ນເພື່ອເຕີມຕະກຽງຂອງຕົນ, ແລະ ເມື່ອສາຍເກີນໄປແລ້ວ ເຂົາຈະພົບວ່າ ອຸປະນິສັຍ, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ໃດຍນຳມັນນັ້ນ, ບໍ່ສາມາດໂອນຍ້າຍໄດ້. ນຳມັນນັ້ນຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງອຸປະນິສັຍ, ແລະ ອຸປະນິສັຍບໍ່ອາດໂອນຍ້າຍໄດ້. ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດຈັດຫານນັ້ນໃຫ້ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້. ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງໄດ້ຮັບໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ ຊຶ່ງອຸປະນິສັຍທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຸກຮອຍເປືອນແຫ່ງບາບ.” Bible Echo, May 4, 1896.

ຜູ້ໃດ “ກຳລັງຮູ້ສຶກຄວາມປວດຮ້າວໃນຈິດວິນຍານເພື່ອບຸກໃຫ້ເຫຼົ້າ” “ໂລກທີ່ກຳລັງນອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ?” ໂຢເອນໄດ້ຕອບຄຳຖາມນັ້ນ:

ແລະຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮ້ອງອອກພະນາມຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະວ່າໃນພູເຂົາຊີໂອນແລະໃນເຢຣູຊາເລັມຈະມີການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້, ແລະທ່ານກາງບັນດາຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ ຊຶ່ງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເອົັນ.
ໂຢເອນ 2:32.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

ໃນຕອນບ່າຍຄ່ອຍຂອງວັນແຫ່ງການຄົ້ນພຣະຊົນນັ້ນ, ສາວົກສອງຄົນກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງເອມມາຊຸດ, ເປັນເມືອງນ້ອຍໜຶ່ງຫ່າງຈາກເຢຣູຊາເລັມແປດໄມລ໌.
ສາວົກເຫຼົ່ານີ້ເຄີຍມີບົດບາດອັນໂດດເດັ່ນໃນພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊື່ອໃນພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈ. ພວກເຂົາໄດ້ມ້າຍັງນະຄອນເພື່ອຖືປັດສະຄາ, ແລະໄດ້ສັບສົນເປັນຢ່າງຫຼາຍດ້ວຍເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໄມ່ດົນມານີ້.
ພວກເຂົາໄດ້ຍື່ນຂ້າວໃນຕອນເຊົ້າກ່ຽວກັບການນຳພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດອອກຈາກອຸບໂມງຜັງສົບ,

ແລະຍັງໄດ້ຍືນລາຍງານຂອງພວກແມ່ຍິງຜູ້ໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນ ແລະໄດ້ພົບພຣະເຢຊູ ບໍ່ດົນພ້ອມກັບໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ ເພື່ອຄຣຸ່ນຄົດແລະອະທິຖານ. ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ພວກເຂົາດຳເນີນການເດີນໃນຍາມແດງຂອງຕົນຕໍ່ໄປ, ສົນທະນາກັນເຖິງເຫດການແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະການຖືກຄັງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ.

ບໍ່ເຄີຍມີຄັ້ງໃດມາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະທົດແທ້ຫມົດຫວັງຢ່າງສົນເຊີງເຊັ່ນນີ້. ປາດສະຈາກຄວາມຫວັງ ແລະປາດສະຈາກຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຂົາກຳລັງເດີນຢູ່ໃນເງົາຂອງໄມ້ກ້າງແຂນ.

“ເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງໄປໄດ້ບໍ່ໄກບານໃດ ກໍ່ມີຄົນແບກໜ້າຜູ້ໜຶ່ງມາຮ່ວມທາງກັບພວກເຂົາ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາຈົມຢູ່ໃນຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງເຕັມທີ່ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຂົາຢ່າງຖືກວ່ານ. ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ສົນທະນາກັນໄປ ໂດຍຖ່າຍຖອດຄວາມຄົດອັນຢູ່ໃນໃຈຂອງຕົນ.

ພວກເຂົາກຳລັງໄຕ່ຕອງເຖິງບົດຮຽນຕ່າງໆທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານໄວ້ ຊຶ່ງເບິ່ງເໝືອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາສົນທະນາກັນເຖິງເຫດການທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງປາດຖະໜາຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະປອບໂຍນພວກເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາ; ພຣະອົງຊົງເຂົ້າພຣະທັຍແນວຄວາມຄິດທີ່ຂັດແຍ້ງແລະສັບສົນ ອັນນຳຄວາມຄິດນີ້ມາສູ່ໃຈຂອງພວກເຂົາວ່າ, ບຸດຊາຍຜູ້ນີ້, ຜູ້ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກຫຍາມຫຍິບຢ່າງຫນັກເຊັ່ນນີ້, ຈະເປັນພຣະຄຣິດໄດ້ຫລໍ່? ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາບໍ່ອາດຖືກຫ້າມໄວ້ໄດ້ ແລະພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງໄຫ້. ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະພຣະອົງຊົງປາດຖະໜາຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເຊັດນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ ແລະປະທານຄວາມຊື່ນຊົມກັບຄວາມປັດຍິນດີໃຫ້ເຕັມລົ້ນແກ່ພວກເຂົາ. ແຕ່ພຣະອົງຈຳຕ້ອງປະທານບົດຮຽນແກ່ພວກເຂົາກ່ອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນລືມ.”

“ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບເຂົາທັງສອງວ່າ, ຂໍຄວາມອັນໃດທີ່ພວກທ່ານສົນທະນາກັນຢູ່ໃນຂະນະເດີນທາງ, ແລະເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງເສົ້າໂສກ? ແລ້ວຄົນໜຶ່ງໃນເຂົາ, ຊື່ເກວໂອປາ, ຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງເປັນຄົນແບກໜ້າໃນກຸ່ມເຢຣູຊາເລມແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວຫຼື ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຊາບເຖິງເຫດການທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຫນ້າໃນວັນເຫຼົ່ານີ້ດ້ອກຫຼື’ ເຂົາທັງສອງໄດ້ບໍ່ອາດພຣະອົງເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຂອງຕົນກ່ຽວກັບພຣະອາຈານຂອງຕົນ, ‘ຜູ້ຊຶ່ງເປັນສາດສະດາຜູ້ມີລິດເດດຢ່າງຍິ່ງໃນການກະທຳແລະຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າແລະປະຊາຊົນທັງປວງ;’ ແຕ່ ‘ພວກຫົວໜ້າບໍ່ໂຮຫົດແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ,’ ເຂົາກ່າວວ່າ, ‘ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ຖືກພິພາກສາເຖິງໂທດປະຫານຊີວິດ, ແລະໄດ້ຕອກພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ.’ ດ້ວຍຈິດໃຈອັນເຈັບປວດເພາະຄວາມຜິດຫວັງ, ແລະດ້ວຍຮົມຝປາກທີ່ສັ່ນເຫຼືອນ, ເຂົາທັງສອງຍັງກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ, ‘ພວກເຮົາເຄີຍຫວັງວ່າພຣະອົງນັ້ນແຫຼະຈະເປັນຜູ້ໄຖ່ອົດສະຣາເອນ: ແລະນອກຈາກເຫດການທັງຫມົດນີ້, ວັນນີ້ກໍ່ເປັນວັນທີ່ສາມແລ້ວວັນບໍ່ແຕ່ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.”

“ເປັນເລື່ອງແບກທີ່ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ຈື່ຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະບໍ່ຕະຫນັກວ່າ ພຣະອົງໄດ້ພະຍາກອນເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນແລ້ວ! ພວກເຂົາບໍ່ຕະຫນັກວ່າ ສ່ວນທຳອິດຂອງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດເປັນຈິງຢ່າງແນ່ນອນ ເໝືອນດັ່ງສ່ວນຕົ້ນ, ຄືວ່າໃນວັນທີ່ສາມ ພຣະອົງຈະພົ້ນຄົນພຣະຊົນ. ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະຈື່ຈຳ. ພວກປະໂລຫິດແລະພວກຜູ້ຄອງອຳນາດບໍ່ໄດ້ລົ້ມເລື່ອງນີ້. ໃນວັນ ‘ທີ່ຖັດຈາກວັນຕຽມການນັ້ນ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກພາຣີຊາຍໄດ້ພາກັນໄປຫາບິລາດ ໂດຍກ່າວວ່າ, ທ່ານເຈົ້າຂ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈື່ໄດ້ວ່າ ຄົນລ້ວງນັ້ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ເມື່ອຄາວທີ່ຍິ່ງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ, ຫຼັງຈາກສາມວັນ ຂ້ອຍຈະພົ້ນຂຶ້ນອີກ.’ ມັດທາຍ 27:62, 63. ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ຈື່ຈຳຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້.”

“ພຣະອົງຈົງຕັດແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, ໂອ ຄົນໂງ່ເຂົາ ແລະ ໃຈຊ້າໃນການເຊືອທຸກສິ່ງທີ່ພວກສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້: ພຣະຄຣິດມີຄວາມຕ້ອງທົນທຸກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວຈົງເຂົ້າສູ່ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງບໍ່?” ພວກສາວົກພາກັນປະຫລາດໃຈວ່າ ຄົນແປກໜ້າຜູ້ນີ້ເປັນໃຜ ຈົ່ງສາມາດຢັ້ງເຂົ້າໄປເຖິງສ່ວນເລີກທີ່ສຸດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ ແລະ ກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ພ້ອມທັງດ້ວຍຄວາມເປັ້ນມັດດ້ວຍຄວາມຫວັງເຊັ່ນນັ້ນ. ເປັນຄັ້ງທຳອິດນັບແຕ່ການທີ່ພຣະຄຣິດຖືກທໍລະຍົດ ພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ສຶກມີຄວາມຫວັງ. ເລື້ອຍໆພວກເຂົາຈຶ່ງເບິ່ງຜູ້ຮ່ວມທາງຂອງຕົນຢ່າງຈິດຈໍ່ ແລະ ຄິດວ່າ ຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານນັ້ນເປັນດັ່ງຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະຄຣິດຄົງຈະໄດ້ກ່າວ. ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມພິສິດ ແລະ ໃຈຂອງເຂົາເລີ່ມເຕັ້ນແຮງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງອັນຊຸນຸມ.

“ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ໃນເມືອງ, ຜູ້ເປັນອັນພາແທ້ແຫ່ງປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອະທິບາຍໃນພຣະຄຳພີທັງໝົດເຖິງບັນດາສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງ. ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຕັ້ງແຕ່ທຳອິດ, ໃຈຂອງພວກເຂົາກໍຄົງຈະອົມເຕັມ. ໃນຄວາມບໍ່ລົບຼົງແຫ່ງຄວາມຊຸນຸມຍິນດີຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍຄົງຈະບໍ່ຫົວຫາສິ່ງໃດອີກ. ແຕ່ເປັນການຈຳເປັນທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄຳພະຍານທີ່ບັນດາແບບຢ່າງແລະຄຳພະຍາກອນໃນພຣະສັນຍາເດີມໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະອົງ. ຄວາມເຊືອຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳການອັດສະຈັນໃດໆເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊືອ, ແຕ່ພຣະລາດກິດປະການທຳອິດຂອງພຣະອົງຄືການອະທິບາຍພຣະຄຳພີ. ພວກເຂົາເຄີຍເບິ່ງການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງວ່າເປັນການທຳລາຍຄວາມຫວັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ. ບັດນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງຈາກບັນດາຜູ້ພະຍາກອນວ່າ ສິ່ງນີ້ແມ່ນເປັນຫຼັກຖານອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດສຳລັບຄວາມເຊືອຂອງພວກເຂົາ.”

ໃນການສັງສອນພວກສາວົກເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມໃນຖານະເປັນພະຍານຕໍ່ພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້ ມີຄຣິດສະຕຽນຫຼາຍຄົນທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຜູ້ເຊືອ ແຕ່ກັບປະຖົມພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ ໂດຍອ້າງວ່າມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ພຣະຄຳພີນັ້ນສູງຫຼາຍ ຈົນໃນຄັ້ງໜຶ່ງພຣະອົງຕັດວ່າ, ‘ຖ້າເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ຟັງໂມເຊ ແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນ ເຂົາກໍຈະບໍ່ຖືກຊັກຈູງໃຫ້ເຊືອ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຜູ້ໜຶ່ງຟື້ນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍກໍຕາມ.’ ລູກາ 16:31.

“ເປັນພຣະສຽງຂອງພຣະຄຣິດທີ່ກ່າວຜ່ານບັນດາປັດບຸລຸດ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນ, ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງອາດາມຈົນເຖິງເຫດການສຸດທ້າຍຂອງການເວລາ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຖືກສຳແດງໃນພຣະຄຳພີເດີມຢ່າງແຈ້ງເຈນ ບໍ່ຍັງຫຍຸ້ງໄປກວ່າໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງຈາກອະດີດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະຊົນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຄຳສອນທັງຫຼາຍໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ບາກົດອອກມາດ້ວຍຄວາມແຈ້ງເຈນ ແລະ ຄວາມງົດງາມ. ອັດສະຈັນທັງຫຼາຍຂອງພຣະຄຣິດເປັນຫຼັກຖານພິສູດເຖິງພຣະພາບເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ຫຼັກຖານທີ່ແຂງແຮງກວ່າວ່າພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ຖ່າຂອງໂລກ ພົບໄດ້ໃນການປຽບທຽບຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ກັບປະຫວັດສາດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.”

“ໂດຍໃຊ້ເຫດຜົນຈາກຄຳພະຍາກອນ, ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານແນວຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ກ່ຽວກັບວ່າພຣະອົງຈະເປັນຢ່າງໃດໃນສະພາບມະນຸດ. ຄວາມຄາດຫວັງຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຕໍ່ພຣະເມື່ອຊີວິດຊຶ້ງຈະຂຶ້ນຄອງບັນລັງ ແລະຮັບອຳນາດແຫ່ງການເປັນກະສັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດນັ້ນ ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດທີ່ຫຼອກລວງ.

ມັນຈະເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງເຖິງການລົງມາຂອງພຣະອົງ
ຈາກຖານະສູງສຸດລົງສູ່ຖານະຕໍ່າສຸດທີ່ອາດຈະຖືກຄອບຄອງໄດ້.
ພຣະຄຣິດບາຖະໜາໃຫ້ແນວຄິດຂອງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ລົງສຸດ ແລະເທິງຕົງໃນທຸກລາຍລະອຽດ.
ເຂົາທັງຫຼາຍຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້
ກ່ຽວກັບຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ໄດ້ຖືກຈັດສັນໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ.
ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍເຫັນວ່າ ການຕໍ່ສູ້ອັນນຳສະພາບກົວນັ້ນ
ຊົງໃນເວລານັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້
ແມ່ນການສຳເລັດຕາມພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳໄວ້ກ່ອນການວາງຮາກຖານແຫ່ງໂລກ.
ພຣະຄຣິດຈຳເປັນຕ້ອງສົນພຣະຊົນ, ເໝືອນດັ່ງຜູ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍ
ຖ້າເຂົາຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບ. ທຸກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ມັນຈະບໍ່ຈົບລົງດ້ວຍຄວາມພ່າຍແພ້,
ຫາກແຕ່ຈະຈົບລົງດ້ວຍໄຊຊະນະອັນຮຸ່ງໂລດ ແລະເປັນນິດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕັດແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ
ຈະຕ້ອງທຸ່ມເທທຸກຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບ.
ບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດດັ່ງພຣະອົງດຳເນີນຊີວິດ,
ແລະເຮັດພະລະກິດດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດ, ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນອັນແຮງກ້າ ແລະບໍ່ຍຸ້ງ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ໂດຍຊົງເປີດຈິດໃຈຂອງເຂົາເພື່ອໃຫ້ເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ. ພວກສາວົກເມື່ອຍລ້າ
ແຕ່ການສົນທະນານັ້ນບໍ່ໄດ້ອ່ອນກຳລັງລົງ.
ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມໝັ້ນໃຈໄດ້ຫຼັ່ງອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ.
ແຕ່ຕາຂອງເຂົາຍັງຖືກປິດໄວ້. ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງການພົນາດລົມລົງຂອງເຢຊູຊາເລັມ
ເຂົາກໍ່ເບິ່ງເມືອງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຄວາມພົນາດນັ້ນດ້ວຍນ້ຳຕາ. ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ
ເຂົາຍັງແທບຈະບໍ່ສົ່ງໄສເລື້ອຍວ່າຜູ້ຮ່ວມເດີນທາງຂອງເຂົາແມ່ນໃຜ.
ເຂົາບໍ່ຄິດວ່າຫົວຂໍ້ແຫ່ງການສົນທະນາຂອງເຂົາກຳລັງດຳເນີນຢູ່ຂ້າງກາຍເຂົາ;
ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງເອງບານດັ່ງວ່າພຣະອົງເປັນບຸກຄົນອື່ນ.
ເຂົາຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຮ່ວມງານເທດສະການໃຫຍ່
ແລະບັດນີ້ກໍ່ລົງເດີນທາງກັບບ້ານຂອງຕົນ.
ພຣະອົງຊົງເດີນຢ່າງລະມັດລະວັງເໝືອນກັບເຂົາເທິງກ້ອນຫີນຊຸດຂະ
ແລະເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວກໍ່ຢຸດພັກກັບເຂົາເລັກນ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເດີນຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງເທິງພູ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃນໄມ້ຊ້າຈະຊົງເຂົ້າຮັບຕຳແໜ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຜູ້ຊົງສາມາດກ່າວໄດ້ວ່າ, 'ອຳນາດທັງສົນໃນສະຫວັນແລະໃນແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ,' ໄດ້ຊົງເດີນຢູ່ຂ້າງເຂົາ. ມັດທາຍ 28:18.

ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ດວງອາທິດໄດ້ຕົກດິນແລ້ວ,
ແລະກ່ອນທີ່ຜູ້ເດີນທາງຈະໄປຮອດບ່ອນພັກຂອງຕົນ, ຄົນງານໃນທົ່ງນາກໄດ້ອອກຈາກວຽກຂອງຕົນແລ້ວ.
ເມື່ອພວກສາວົກກຳລັງຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຕົນ,
ຄົນແປກໜ້າຜູ້ນັ້ນໄດ້ສະແດງອາການປະໜັງວ່າພຣະອົງຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງ.
ແຕ່ພວກສາວົກຮູ້ສຶກຖືກດຶງດູດເຂົ້າຫາພຣະອົງ.
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະໄດ້ຍືນຈາກພຣະອົງອີກ. "ຈົ່ງຢູ່ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ," ເຂົາໄດ້ກ່າວ.
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສຳແດງທ່າທີ່ຈະຮັບຄຳເຊີນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຄໍ່າຍືນຄະຍພຣະອົງ, ວົງວອນວ່າ,
"ເພາະວ່າເປັນຍາມແດງແລ້ວ, ແລະວັນກໍ່ລ່ວງໄປຫຼາຍແລ້ວ." ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມຕາມຄຳວົງວອນນີ້
ແລະ "ເຂົ້າໄປພັກຢູ່ກັບເຂົາ."

"ຖ້າຫາກພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ຍືນຢືນເຊີນພຣະອົງຢ່າງຈິງຈັງ,
ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າເພື່ອນຮ່ວມທາງຂອງຕົນນັ້ນຄືພຣະເຈົ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນຄົນພຣະຊົນ.
ພຣະຄຣິດບໍ່ເຄີຍຟົນພຣະປະສົງນຳພາການຢູ່ຮ່ວມຂອງພຣະອົງໃສ່ຜູ້ໃດ.

ພຣະອົງຊົງໃສ່ພຣະທັຍໃນຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພຣະອົງ.
ພຣະອົງຈະຊົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນທີ່ຕຳຕ້ອຍທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະຊົງປອບໂຍນຈິດໃຈທີ່ຕຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ.
ແຕ່ຖ້າມະນຸດເມີນເສຍເກີນໄປທີ່ຈະຄິດເຖິງແຂກຈາກສະຫວັນ, ຫຼືທຸນເຊີນໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ກັບຕົນ,
ພຣະອົງກໍຊົງຜ່ານໄປ. ດັ່ງນັ້ນຫຼາຍຄົນຈຶ່ງປະສົບກັບຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ພວກສາວົກໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຢູ່ກັບພວກເຂົາຕາມທາງ."

ອາຫານແລງອັນຮຽບງ່າຍທີ່ມີແຕ່ເຂົ້າຈີ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນບ່ອນ.
ມັນຖືກນຳມາວາງຢູ່ຕາມແຂກຜູ້ໄດ້ຮັບເຊີນ ຜູ້ຊົງໄດ້ນັ່ງຢູ່ຫົວໂຕະແລ້ວ. ບັດນີ້
ພຣະອົງຊົງຍືນພຣະຫັດທັງສອງອອກເພື່ອອວຍພອນອາຫານ.
ພວກສາວົກຖອຍຫຼັງດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ. ສະຫາຍຮ່ວມທາງຂອງເຂົາ
ກາງພຣະຫັດທັງສອງອອກໃນລັກສະນະດຽວກັນຢ່າງແນ່ນອນກັບທີ່ພຣະອາຈານຂອງເຂົາເຄີຍກະທຳ.
ເຂົາເບິ່ງອີກຄັ້ງ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຂົາໄດ້ເຫັນຮອຍຕະປູຢູ່ໃນພຣະຫັດທັງສອງຂອງພຣະອົງ.
ທັງສອງຄົນຮ້ອງຂຶ້ນໃນທັນທີວ່າ, ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູເຈົ້າ! ພຣະອົງໄດ້ຄືນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ!

"ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນເພື່ອຈະຖວາຍຕົນລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ,
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ອັນຕະຫານໄປຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈຶ່ງມອງໄປຍັງບ່ອນທີ່ເຄີຍມີພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ເດີນອນຢູ່ໃນອຸບໂມງຝັງສົບ, ແລະເວົ້າແກ່ກັນວ່າ,
'ໃຈຂອງພວກເຮົາມີໄດ້ຮັບອັນລຸກຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາດອກຫລໍ່,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສົນທະນາກັບພວກເຮົາລະຫວ່າງທາງ,
ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງເປີດພຣະຄຳພີໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ?'"

"ແຕ່ເມື່ອມີຂ່າວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ທີ່ຈະຕ້ອງໄປບອກ, ພວກເຂົາບໍ່ອາດນັ່ງຢູ່ແລະສົນທະນາກັນໄດ້.
ຄວາມເມືອຍລ້ຳແລະຄວາມຫົວຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ.
ພວກເຂົາປະອາຫານຂອງຕົນໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມ, ແລະແຕ່ມດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ
ກ່ອກເດີນທາງອີກໃນທັນທີ ຕາມເສັ້ນທາງດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາ,
ຮົບເຮັງໄປເພື່ອບອກຂ່າວນັ້ນແກ່ພວກສາວົກໃນເມືອງ. ໃນບາງຕອນ ເສັ້ນທາງນັ້ນບໍ່ປອດໄພ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ມູນບ່ອນຊັ້ນ, ລົງໄຖ່ລົງບົນກ້ອນຫີນທີ່ລຽບ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ
ພວກເຂົາມີການຄຸ້ມຄອງປົກປ້ອງຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມເສັ້ນທາງນັ້ນກັບພວກເຂົາ.
ດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງຜູ້ເດີນທາງຢູ່ໃນມື້, ພວກເຂົາມຸ່ງໜ້າຕໍ່ໄປ ປາຖະໜາທີ່ຈະໄປໃຫ້ໄວກວ່າທີ່ພວກເຂົາກຳ.
ພວກເຂົາຫຼົງທາງ, ແຕ່ກໍພົບມັນອີກ. ບາງຄັ້ງແລ້ວ, ບາງຄັ້ງສະດຸດ, ພວກເຂົາມຸ່ງໜ້າໄປຂ້າງໜ້າ
ໂດຍມີພຣະສະຫາຍຜູ້ບໍ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃກ້ຂ້າງພວກເຂົາຕະຫຼອດເສັ້ນທາງ."

"ກາງຄືນນັ້ນມີດື່ມວິ, ແຕ່ພຣະອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳກຳລັງສ້ອງແສງເທິງພວກເຂົາ.
ໃຈຂອງພວກເຂົາໂລດເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ. ພວກເຂົາເບິ່ງຄືກັບວ່າກຳລັງຢູ່ໃນໂລກໃໝ່.
ພຣະຄຣິດຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສກເສົ້າເຖິງພຣະອົງອີກໃນຖານະຜູ້ຕາຍແລ້ວ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ—ຄຳນີ້ພວກເຂົາເວົ້າຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ.
ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ພວກເຂົາກຳລັງນຳໄປຫາບັນດາຜູ້ໃສກເສົ້າ.
ພວກເຂົາຕ້ອງບອກເລື່ອງອັນມະຫັດສະຈັນແຫ່ງການເດີນທາງໄປຍັງເອມາອຸສ.
ພວກເຂົາຕ້ອງບອກວ່າຜູ້ໄດ້ມາຮ່ວມກັບພວກເຂົາຕາມທາງ.
ພວກເຂົາກຳລັງນຳຂ່າວສານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍມອບໃຫ້ແກ່ໂລກ,
ເປັນຂ່າວສານແຫ່ງຂ່າວດີທີ່ຄວາມຫວັງຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍ ສຳລັບການເວລານີ້ແລະສຳລັບນິ້ວນິ້ວດອນ
ຂຶ້ນຢູ່ກັບຂ່າວສານນັ້ນ." The Desire of Ages, 795–801.